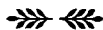

Az „ÜGYELETES NAPLÓ”

Ügyeletek neve:	Dátum	A tanár utasításai				A tanuló észrevételeinek bejegyzései		
		Etetési rend	Takarítási és ápolási munkák	Tojás-gyűjtése	Megbetegedés (elkülönítés)	Elhullás	Tojás árusítás	A tanuló esetleges észrevételei
Kiss József	1966. II. 20.	Napi szükséglet: 7 kg tojótáp	Reggel 8 h alom felgerezélyezés. Az üldök letakarítása a tojófészek karbantartása, Zárás: 18 h.	11 és 16 óra-kor alkalomkénti bejegyzés a tojás-naplóba				Már csak három napra elegendő takarmány van
Farkas István		Reggel: 7 h du.: 16 h (önetetők esetében egyszerre megkaphatók)		26 db	2 db	1 db	20 db	
	1966. II. 21.							

Fehérvári Ferenc
főiskolai tanársegéd

DR. EPERJESSY GYÖRGY
(1899–1966)

1966. június 3-án elhunyt *Dr. Eperjessy György* c. rendkívüli egyetemi tanár, ny. főiskolai tanár, aki 21 évig működött, mint a Polgári Iskolai Tanárképző Főiskola, majd a Pedagógiai Főiskola Kémiai Tanszékének vezetője.

Tanári pályáját tanársegédként kezdte a budapesti Közgazdasági Egyetem Mezőgazdasági Kara Agrokémiai Intézetében. Dr. Doby Géza intézetvezető tanár, a külföldön is elismert agrokémikus munkatársaként bekapcsolódott az agrokémiai kutatómunkába. Talajtani, növényélettani és műtrágya hatástani vizsgálatokkal foglalkozott. Ezek a vizsgálatok országosan ismert szakemberré tették őt e területen.

Didaktikus egyénisége tette hivatottá arra, hogy kiváló oktató legyen. Már tanársegéd korában megbízást kapott arra, hogy vezesse a középiskolai tanárok módszertani gyakorlatait, és ezt igen sikeresen szervezte meg és vezette. Ez annak idején úttörő munkát jelentett az egyetemi kémia szakos tanárjelöltek képzésében. Oktatói munkájával nagymértékben elősegítette az iskolai kísérletező kémiatanítás mind szélesebb körben való elterjedését. Igen ügyes és leleményes kísérletező volt, ugyanakkor

példát mutatott az előadási kísérletek esztétikus bemutatására is. Állandóan hangoztatta hallgatói előtt, hogy a legegyszerűbb eszközökkel is igen tanulságos kísérleteket lehet bemutatni, és a leggondosabban felépített kémia tanítási óra sem olyan eredményes kísérletek nélkül, mint bemutató kísérletekkel. Kár, hogy „Vegytani előadási kísérletek” c. és kb. 12 ívnyi terjedelmű könyve kéziratának kiadására nem kerülhetett sor.

Eszményi volt a tanárképzés területén a széles látókörű, gyakorlatilag jól képzett, praktikus gondolkodású szakember. Arra törekedett, hogy életet vigyen a könyvekbe és kapcsolatot teremtsen az elvonság és a mindennapi élet tapasztalatai között. Ezt a célt szolgálták mezőgazdasági középiskolai kémia tankönyvei, főiskolai jegyzetei és széles körű természettudományi ismeretterjesztő irodalmi munkássága is.

Szívéből áradó optimizmusa mindig megőrizte kiegyensúlyozott egyéniségét és nemes gondolkodását. Szívégyének tekintette a szociális igazságot, hallgatóinak gondját, baját magáénak is érezte. Mindenkori segítőkészsége közismert volt, és nagyon sokan gondolnak reá hálával és köszönettel.

Több évtizedig szolgálta nagy hivatástudattal és felelősségérzettel, sikerrel a magyar kémia tanárképzés ügyét. Munkássága és pedagógiai módszerei tovább folytatódhatnak és fejlődnek tanítványaiban, akik kegyelettel és szeretettel őrzik emlékét.

Forgách Géza

Szemle

A TECHNIKA FEJLŐDÉSÉNEK FŐBB ÁLLOMASAI

Ezzel a címmel jelent meg a Történelem-szakköri Füzetek 4. száma. Örömmel fogadtuk az első hármát, hasonlóan vettük kézbe a negyediket, amelyet Bodó László írt a Művelődésügyi Minisztérium rendeletére, s a Tankönyvkiadó Vállalat adott ki valamivel nagyobb példányszámban (2000), mint az előzőeket.

Helyes törekvések sodrában biztos támpont ez a kis könyvecske: a társadalmi fejlődés törvényszerűségeit konkrét emberi tevékenység eredményeiben akarja plasztikusabbá tenni a szakköri tanulók előtt. Magam személyesen is örülök e könyvecskének, pecsétként veszem arra a kezdeményezésemre, hogy a történelmi korok, népek biztosabb ismeretére a tanulók által készített történelmi babákkal igyekeztem tanítványaimat nevelni, egyben kedvet ébresztetni a történelem tanulásához. Ma, amikor a lüktető, valós élet kezdi átszöni a humán tárgyak tanítását is, nem rejthetjük fejünket a homokba a történelemtanításnál sem. Észre kell vennünk, hogy növendékeink akarják, igénylik a „látható” történelmet, ez döntő a szakanyag szempontjából, s ennek a szolgáltatást biztosíthatjuk bizonyos mértékig az olyan szakkörökön, de szakköri foglalkozásokon kívül egyéni tevékenység gerjesztésével, amikor a manuális munkák, a rajzi, konstruá-

ló készség fejlesztése mellett a technikai gondolkodást fejlesztve mélyebben hatolunk egy-egy kor mindennapi életébe, gazdaság- és társadalomtörténetébe. Ehhez a törekvéshez ad a könyvecske támpontokat, amikor a különböző korok munkaeszközeinek modelljeit kívánja elkészíttetni a szakköri foglalkozásokon. Helyesen látja a szerző, hogy az előfeltételeket a gyakorlati foglalkozásokon megszerzik a tanulók. Az iskola műhelye pedig biztosítja a tárgyi feltételeket: szerszámok, anyagok stb. A gyakorlati útmutatás mellett helyesen világít rá a technika fejlődésének jelentőségére a társadalom fejlődésében, ösztönző hatására a különböző történelmi korokban, de arra is, hogy „valamely technikai eszköz, találmány széles körű alkalmazása fejlesztése az adott társadalom struktúrájától függ, attól, hogy a társadalomnak van-e igénye a fejlettebb technika iránt...” Így marad el a technika fejlődése a rabszolgatartó társadalomban. Ezért nem terjed el a fogaskerekű áttételes vízimalom, bár időszámításunk kezdetén feltalálták. A hódító Róma területére özönlő rabszolgatömegek munkája felelőssé tette.

A könyvecske öt fejezetre tagolt.

Az I. fejezetben a szakköri munka tervezésével foglalkozik.

A II. fejezetben az elkészített modelleknek a tanításban való felhasználását taglalja a szerző.